

Van knappe verdediging tot stikmat

Op de schaakvereniging Borne was afgelopen weken weer van alles te beleven. De elfde ronde van de schaakcompetitie bracht enkele verrassende uitslagen in de onderste regionen. Zo boekte Frits van Dorp zijn eerste overwinning van het seizoen ten koste van Joop Naatje. Deze gaf na wel eerst een stuk voor te zijn gekomen een toren weg. De kwaliteit voordeel werd door Frits via een sterke aanval uitgebouwd naar schaakmat. Veel verrassender nog was de winst die Freek Wentink ondanks een enorm nadelig ratingverschil behaalde op Cor van Bree. Lange tijd had Cor het beste van het spel en met een schijnoffer op f3 had hij beslissend voordeel binnen kunnen halen. Toen hij dat had verzuimd ging het van kwaad tot erger. Freek kreeg een vrijpion en creëerde zomaar vanuit het niets fraaie matdreigingen, die Cor fataal werden. Hans Kroeze probeerde koploper Nico Hilderink beentje te lichten door voortvarend met een pionnenstorm de zwarte koningsstelling te belagen. Al snel ging hij daarbij in de fout en verloor een pion. Nico maakte daarna handig gebruik van de witte koningspositie in het centrum en won een kwaliteit, waarna hij met een vrijpion soepel kon afwickelen naar een gewonnen eindspel. Norbert Waanders won een pion in de opening tegen Wim Arns. Helemaal duidelijk leek het nog niet ondanks vrijpionnen van Norbert op de damevleugel, maar Wim zag een simpel paardvorkje over het hoofd en kon opgeven. Jos Muller had tegen Paul Formanoij de nodige moeite om zijn stukken in de juiste formatie te plaatsen en tegelijk zijn zwakke pionnen te beschermen. Uiteindelijk koos Jos ervoor om wits sterke loper te ruilen, maar daar kwam dan wel een sterke witte vrijpion voor in de plaats. Het te vroeg openen van een belangrijke diagonaal door Jos werd daarna hardhandig door Paul afgestraft met stukwinst. Frans Veltkamp smaakte het genoeg om met zijn cavalerie Erik Witteveen eerst een kwaliteit afhandig te maken om hem daarna zelfs op een (vrij zeldzaam voorkomend) stikmat te trakteren.

In ronde 12 leverde Nico Hilderink een kwaliteit in tegen Paul Formanoij door per ongeluk zijn toren neer te zetten op een veld, waarvan hij net al had berekend dat die zet een kwaliteit zou kosten. Vervolgens kon hij de rest van de partij nog slechts proberen de schade te beperken. Met een weergaloos paard in het centrum van het bord gecombineerd met zeer goed doorrekenen van lastige varianten hield hij Paul voortdurend bezig met allerlei kleine dreigingen. Toen Paul eindelijk dacht te kunnen incasseren, bleek Nico toch nog een stapje verder te hebben gerekend. Hij won de kwaliteit terug waarna de remise een feit was. Goed kunnen verdedigen is ook een kwaliteit (in dit geval dus letterlijk ter waarde van een kwaliteit)! Tot zijn verbazing liep Nico uit op zijn grootste concurrent. Norbert Waanders kwam een stuk voor tegen enkele pionnen, maar had erg veel tijd nodig om zijn voordeel om te zetten in winst. Zijn tegenstander John Leerentveld wist hem af en toe te verrassen met goede, onverwachte zetten en dreigde daarbij door te lopen met enkele vrijpionnen. Norbert nam teveel risico met zijn resterende tijd, voerde zijn laatste zet net iets te laat uit en ging door zijn vlag. Hans Kroeze overspeelde Jos Muller geheel, Frans Veltkamp stuitte bekwaam de opmars van Freek Wentink en Werner Kienhuis profiteerde van een slordigheidje van Johan Alberts. Ben ten Dam bood Erik Witteveen de mogelijkheid om af te wikkelen naar een voordelig eindspel, verloor daarna twee pionnen en kwam er niet meer aan te pas. Ton Droste speelde lange tijd zeer goed tegen Wim Arns, had kansen om een sterke koningsaanval op te zetten, maar liet zich met enkele slordige zetten toch weer in de luren leggen.